

да са пазиме отъ зло, и да тичаме въ църкова, кога е празникъ, гдѣто да стоиме до отпѣствъ и да слѣшаме внимателно сѣкое поученіе: за да не предава насъ богъ на дѣвола, да ны мѣчи за нашите грѣхове, като днешната сгърчена жена, която за нѣкой грѣхъ що сторирила осемнайси години а мѣчилъ дѣвола, щото неможала нити да се исправи, нити да погледне на-горе. Но Исусъ христосъ като си тѣри рѣцетѣ на нея, тосъ часъ а исцѣри, да познаатъ евреите чи той е христосъ. Но дѣвола като излезналъ отъ жената, вѣлзалъ начальника на сѣворището и го заслѣпилъ, да се разгнѣви на христа: защо исцѣрилъ жената въ сѣбота, Гледайте колко зло нѣщо е завистьта и какъ заслѣпваа человекъ да не гледа истинатъ: защото, който има зависть, той дѣма на сладкото горчико, а горчикого сладко, на темното свѣтливо, а на свѣтливото темно. Добрыте раготы хвали като грѣшии а злыте хвали и превзнося, както този сѣборо-началникъ укори христа, защо то исцѣрилъ женатъ въ сѣботъ. Но христосъ посрамилъ и него и сичките дръги, като имъ доказалъ чи и тѣ отвзрзаватъ въ сѣбота своите скотоке. А жената нарекалъ дѣцира авраамова, заради нейната вѣра. Тога се зарадваха на христовото чѣдо сичките прости человекъцы, които нѣмаха зависть на сѣрцето си, и повѣрваха во христа и мѣ се поклониха.

ПОУЧЕНІЕ.

Така и насъ побъчва днешното евангеліе да бѣдеме чистосердечни и благодарени: да отфрлиме отъ насъ завистьтъ и дръгите грѣхове: завистьта и лицемѣріето сѣ голѣмо зло, тѣ повреждаватъ на человекъ ума, сѣрцето, языка, нрава и самата дѣша: защото лицемѣрный помислъ напраке сѣрцето лукаво, лукавото сѣрце искрѣвава овмана, а устата лъжа и тѣй лицемѣріето е корень на тѣлесното и дѣшевно поврежденіе. За тѣй трѣбъ да вѣгаме отъ него кѣмъ истиннатъ. А найвечь които сѣ въ свѣщеннически чинъ, тѣ трѣбъ да се облечени съ правдѣ и истиннѣ: защо тѣмъ не е позволено никога да продѣматъ лъжа. О свѣщеницы слѣги божіи, вы сте свѣтлина и соль на свѣта, вы сте огледало на хората, пазете се чисти и праведни: защото свѣта на васъ гледа. Кога се вмириши сольта, съ какво ще солиме смрадныте работы, и кога потемнѣе свѣтлинатъ, то темнотата каква ще стане, сирѣчь: кога начнатъ свѣщенниците да лъжатъ и да живѣлатъ злѣ, то простите хара какво ще правѣтъ? За тѣй вѣгайте отъ лъжата и не умарсѣвайте вашиите свѣти уста, съ които земате сѣкога свѣтото причащеніе, и не се улавяйте въ тзрговіа, въ кѣпѣваніе и продаваніе: защото сте слѣги божіи. Трѣбъ да слѣгѣвате на бога, да